

EEN AARDIGE PROEFNEMING.

Een tal van jaren geleden maakte een natuurkundige, ik meen DOVE, opmerkzaam op het verschijnsel, dat zeer hooge, scherpe tonen zich met meer kracht en verder voortplanten dan lage, hoewel deze dikwijls met veel meer kracht worden voortgebracht. De schrijver wees, om dit te bevestigen, op het gebruik van sommige scheepssignalen en vertelde, dat als bij hevigen storm het geloei van den wind, tegen masten en tuigen, het verstaan der bevelen, door scheepsroeper of horen gegeven, onmogelijk maakt, de scheepsluit zich dan nog met goed gevolg laat gebruiken. Hij knoopte daaraan vast een dergelijk verschijnsel bij het licht.

Wanneer men, zeide hij, eenige papierstrookjes, zuiver rood, oranje, geel, groen, blauw en violet gekleurd, naast elkander legt, en ze van tijd tot tijd bij avondschemering beziet, wordt het eerst de roode, dan de oranje enz. kleur onkenbaar, terwijl de violette het langst zichtbaar blijft. Wij treffen dus hier hetzelfde aan als bij de tonen. Het rood is de laagste, het violet de hoogste lichttoon.

Deze vermelding geschiedt, om den lezer er oplettend op te maken, dat tot eene proefneming als deze uitstekend goed de in ons land gebruikelijke postzegels kunnen dienen. De violette 25 cents postzegels of de figuren op de briefkaarten ziet men des avonds nog, als al de andere verdwenen zijn.

Ik voeg hier nog bij, dat een violet gekleurd zijden kleedingstuk bij schemeravond een geheel andere, en zelfs zonderlinge kleur verkrijgt.

v. D. B.
